

آماده شوید

چگونه زندگی جاودانی نصیب ما می‌گردد؟

بعد از آنکه انسان در اثر عدم اطاعت از خدا به دام شیطان گرفتار شد، رابطه او با خدا قطع گردید. خدا در حدود دو هزار سال پیش، عیسی مسیح را به این دنیا فرستاد تا بر طبق کلام خدا: "با قربانی خود، گناه را محو سازد" (عبرانیان ۹: ۲۶).

برای انجام این خواست خدا، عیسی مسیح با بدن زمینی خود، داوطلبانه بر روی صلیب رفت و کفاره (قربانی گناهان) ما شد و مدفون گردید و بعد از سه روز با همان بدن که جلال یافته بود، از قبر برخاست. در انجیل می‌خوانیم که مسیح "نخستین کسی است که پس از مرگ زنده گردید" (کولسیان ۱: ۱۸). آنگاه پس از چهل روز که بر شاگردانش ظاهر می‌شد، به آسمان صعود نمود و بدست راست کبریائی خدا نشست. او به زودی از آنجا خواهد آمد تا زندگان و مردگانی را که در وقت آمدنش زنده خواهد کرد، داوری نماید.

عیسی مسیح در شبی که او را تسلیم کردند فرمود: "بعد از اندک زمانی جهان دیگر مرا نمی‌بیند و اما شما مرا می‌بینید و از این جهت که من زنده‌ام، شما هم خواهید زیست" (یوحنا ۱۴: ۱۹). در این آیه، منظور از کلمه "جهان" کسانی هستند که یا به مسیح ایمان ندارند و یا اگر اقرار می‌کنند که ایمان دارند، از احکام او در کتاب مقدس اطاعت نمی‌کنند (متی ۲۱: ۲۳-۲۴). و منظور از کلمه "شما" ایمانداران حقیقی به عیسی مسیح می‌باشند که از احکام او با دل و جان اطاعت می‌نمایند.

در مورد زیستن با او، عیسی مسیح می‌فرماید: "هر که به پیغام من گوش دهد و به خدا که مرا فرستاده است ایمان بیاورد، زندگی جاوید دارد و هرگز به خاطر گناهانش بازخواست نخواهد شد، بلکه از همان لحظه از مرگ نجات پیدا کرده، به زندگی جاوید خواهد پیوست" (یوحنا ۵: ۲۴).

حال برای اینکه مطمئن باشیم که زندگی جاودانی را دریافت داشته‌ایم یا نه باید از خود بپرسیم:

۱- آیا به پیغام مسیح در انجیل گوش داده‌ایم؟ یعنی وقتی که سخنان او را در انجیل می‌خوانیم و یا از انجیل می‌شنویم، احساس می‌کنیم که این مسیح زنده است که دارد بوسیله روحش با دل‌های ما صحبت می‌کند؟ آیا در دل خود از روح القدس که الهام کننده کتاب مقدس است می‌خواهیم که ما را در درک و به کار بستن آن پیغام کمک و یاری نماید؟ و آیا از دل و جان، خدا را برای دسترسی به کلامش شکر می‌کنیم؟

۲- آیا واقعاً باور می‌کنیم که خدا عیسی مسیح را به این دنیا فرستاد تا نجات دهنده گناهکارانی چون ما باشد؟ آیا با شنیدن کلام خدا، در خود احساس می‌کنیم که گناهکاریم و برای رهایی از دام مهلک گناه از خود چاره‌ای نداریم؟ آیا ایمان داریم که او با قبول درد و شکنجه بسیار، بوسیله مرگ و قیام خود، تاوان گناهان ما را پرداخت نمود تا زندگی جدید و جاودان را برایمان به ارمغان آورد؟ عیسی مسیح در دعای خود به خدا می‌گوید: "حیات جاودانی این است که تو را خدای واحد حقیقی و عیسی مسیح را که فرستادی بشناسند" (یوحنا ۱۷: ۳). بلی، زندگی جاودانی در لحظه‌ای نصیب ما می‌گردد که عیسی مسیح را بوسیله کتاب مقدس بشناسیم، به او ایمان بیاوریم و "با لبان خود اعتراف کنیم که عیسی، خداوند است و در قلب خود ایمان آوریم که خدا او را پس از مرگ زنده ساخت" (رومیان ۱۰: ۹). ولی باید بدانیم که توبه و ایمان دو طرف یک سکه می‌باشند که نمی‌توان آنها را از هم جدا کرد. بنابراین، وقتی که به کار تمام شده مسیح بر صلیب ایمان می‌آوریم، و او را نجات دهنده و مولای خود می‌دانیم، باید برای توبه از گناه خود با اعتراف به آن، و پشیمانی از اینکه گناه ما قلب خدا را رنجانده است، در دعا به او بگوئیم: "خدایا، بر من گناهکار ترحم فرما" (لوقا ۱۸: ۱۳). گناهم را پاک ساز و مرا توبه و آمرزش عطا فرما.

۳- آیا توبه کرده‌ایم؟ توبه بمعنی برگشت است. برگشت از نحوه زندگی (افکار، احساسات و اعمال) گذشته که برای برآوردن هوسهای نفسانی خود سپری می‌شد، به یک زندگی پاک که در اطاعت از کلام خدا بجهت خدمت به او، و دیگران در نام او، سپری می‌شود. در اینجا نباید فراموش کرد که: توبه حقیقی، مانند ایمان هدیه خداوند است.

۴- آیا هم اکنون اطمینان کامل داریم که از مرگ هولناک ابدی نجات پیدا کرده و به زندگی جاودانی در مسیح منتقل شده‌ایم؟ آیا هم اکنون حس می‌کنیم که "شادی نجات" (مزمور ۵۱: ۱۲) به ما روی آورده و بوسیله عیسی مسیح در رابطه شیرین روحانی با خدا بسر می‌بریم؟ اگر جواب ما مثبت است، خوشا به حال ما زیرا این الهام خدا در زندگی ما تحقق یافته است: "زندگی شما با مسیح در خدا مخفی است. چون مسیح که زندگی ما است ظاهر شود، آنگاه شما هم با وی در جلال ظاهر خواهید شد" (کولسیان ۳: ۳-۴).